

WŁĄCZ MYŚLENIE!

Autor scenariusza: Maria Piotrowska

Blok tematyczny: Czworonożni przyjaciele

Scenariusz nr 2

I. Tytuł scenariusza: Pies – mój najlepszy przyjaciel.

II. Czas realizacji: 2 jednostki lekcyjne.

III. Edukacje (3 wiodące):

- polonistyczna;
- społeczna;
- plastyczna.

IV. Realizowane cele podstawy programowej:

- **edukacja polonistyczna:**
 - uczestniczy w rozmowach: zadaje pytania i udziela odpowiedzi. Prezentuje własne zdanie: poszerza zakres słownictwa i struktur zdaniowych – 1.3c
 - pisze czytelnie i estetycznie oraz dba o poprawność gramatyczną, ortograficzną oraz interpunkcyjną – 1.3f
 - uważnie słucha wypowiedzi i korzysta z przekazanych informacji – 1.1a
 - czyta i rozumie teksty przeznaczone dla dzieci na I etapie edukacyjnym i wyciąga z nich wnioski – 1.1c
 - przejawia wrażliwość estetyczną, rozszerza zasób słownictwa poprzez kontakt z dziełami literackimi – 1.2a
 - ma potrzebę kontaktu z literaturą i sztuką dla dzieci; czyta wybrane przez siebie i wskazane przez nauczyciela książki; wypowiada się na ich temat – 1.2d
- **edukacja społeczna:**

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Człowiek - najlepsza inwestycja

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

WŁĄCZ MYŚLENIE!

- odróżnia dobro od zła, stara się być sprawiedliwym i prawdomównym: nie krzywdzi słabszych i pomaga potrzebującym – 5.1
- **edukacja plastyczna:**
 - podejmuje działalność twórczą, posługując się takimi środkami wyrazu jak: kształt, barwa, faktura w kompozycji na płaszczyźnie i w przestrzeni – 4.2a

V. Metody:

- metoda projektowania okazji edukacyjnych;
- dyskusja z elementami wykładu;
- burza mózgów;
- pogadanka;
- pokaz;
- działań praktycznych.

VI. Środki dydaktyczne:

- **do doświadczenia:** fotografie zwierząt hodowanych przez uczniów, przybory piśmiennicze, brystol;
- **inne:** opowiadanie „O psie, który jeździł koleją”, przybory piśmiennicze, modelina

VII. Forma zajęć: grupowa, indywidualna, zespołowa.

VIII. Przebieg zajęć.

- **Część wprowadzająca:**
 - Swobodne wypowiedzi uczniów nt. przeczytanej lektury „O psie który jeździł koleją”.
- **Zadanie otwarte.**
 - Dlaczego psa uznaje się za najlepszego przyjaciela człowieka?
- **Część warsztatowa:**
 - Praca w grupach – tworzenie charakterystyki bohatera opowiadania „O psie który jeździł koleją” – Lampo. Uczniowie w czasie zadania mogą posiłkować się

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Człowiek - najlepsza inwestycja

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

WŁĄCZ MYŚLENIE!

tekstem lektury, w którym szukają informacji na temat cech zewnętrznych i wewnętrznych – Lampo. Grupa, która wypisze najwięcej adekwatnych cech – wygrywa.

- **Doświadczenie - załącznik do scenariusza zajęć.**
- **Pytania/ zadania/inne czynności utrwalające poznane wiadomości:**
 - Ustalenie i zapisanie wydarzeń (chronologicznych), które miały miejsce w lekturze „O psie który jeździł koleją”.
 - Dyskusja na temat bohaterskiego wyczynu psa – Lampo.
 - Próba odtworzenia wizerunku psa Lampo – lepienie wizerunku bohatera z modeliny.
 - Jakie słowa, powinny znaleźć się na pomniku bohatera opowiadania „O psie, który jeździł koleją”? – burza mózgów.
 - Pisanie zdań upamiętniających bohaterski wyczyn Lampo.
- **Pytania/ zadania/ inne czynności dla:**
 - **ucznia zdolnego** – Podaj przykłady z życia, kiedy zwierzę poświęca się dla człowieka.
 - **ucznia ośmioletniego** – Opisz trasę, którą jeździł Lampo.
 - **ucznia wymagającego pomocy** – Wymień bohaterów drugoplanowych opowiadania „O psie który jeździł koleją”.
 - **ucznia dziewięcioletniego** – Opisz bohaterów drugoplanowych opowiadania „O psie, który jeździł koleją”.
- **Podsumowanie zajęć.**
 - Opowiadanie „O psie, który jeździł koleją”, to wzruszająca historia o niezwykłym czworonożnym bohaterze – psie, który poświęcił własne życie, aby uratować małą dziewczynkę. Ten bohaterski czyn, nie jest odosobnionym przypadkiem. Historia już wielokrotnie pokazywała, że pies to najlepszy przyjaciel człowieka, który potrafi poświęcić się bez reszty dla człowieka.

WŁĄCZ MYŚLENIE!

Załącznik do scenariusza nr 2

I. Tytuł doświadczenia: Moje zwierzątko.

II. Zakres doświadczenia: Hodowla zwierząt.

III. Miejsce doświadczenia: Sala lekcyjna.

IV. Cel doświadczenia: Wskazanie więzi między zwierzęciem hodowlanym, a jego właścicielem oraz sposobu jego pielęgnacji.

V. Hipoteza doświadczenia: Jakie więzi mogą łączyć człowieka ze zwierzęciem?

VI. Spodziewane obserwacje/wnioski ucznia: Pomiedzy zwierzęciem, a człowiekiem (właścicielem) wytwarzają się bardzo silne więzi. Zwierzę na powitanie czasem wybiega przed drzwi, skacze, okazuje radość, lub jest smutne, gdy właściciel jest chory, albo wyjeżdża.

VII. Opis przebiegu doświadczenia:

Dzień przed lekcjami nauczyciel ustala z uczniami, kto posiada zwierzę domowe. Wytypowani uczniowie przynoszą zdjęcia swoich ulubieńców i ich ulubione zabawki.

Nauczyciel dzieli uczniów w grupy 4-5 osobowe. W każdej grupie jest jedno dziecko, które posiada zwierzę i przyniosło jego zdjęcie. Zadaniem pozostałych uczniów jest wypytanie właściciela o jak najwięcej informacji związanych z pielęgnacją i hodowlą danego zwierzątka.

Następnie uzyskane informacje uczniowie segregują i zapisują w postaci dekalogu - POWINNOŚCI I OBOWIĄZKÓW WŁAŚCICIELA ZWIERZĘCIA.

VIII. Wnioski z doświadczenia:

Hodowane przez człowieka zwierzę potrafi być prawdziwym przyjacielem człowieka. Posiadanie zwierzęcia, wiąże się również z obowiązkami np. wyprowadzaniem, karmieniem, utrzymywaniem jego w dobrej kondycji. Aby sprostać temu zadaniu, należy być odpowiedzialnym i konsekwentnym.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Człowiek - najlepsza inwestycja

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

